

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 28/10 04 om forløbet af de første 5 år af stop- og afviklingsordningen vedrørende helårsbeboelse i sommerhusområders virke
(Redegørelse nr. R 3)

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

1. INDLEDNING/HISTORISK REDEGØRELSE

Allerede i 1938 startede man i Danmark en arealplanlægning, som havde til hensigt at styre byudviklingen med baggrund i en differentieret arealanvendelse. Der blev derfor allerede på dette tidspunkt i lovgivningen fastlagt forbud mod helårsbeboelse i sommerhusområderne for at forhindre byvækst i disse områder.

By- og landzoneloven fra 1970 opdelte landet i byzoner, sommerhusområder og landzoner.

Det var og er formålet hermed at sikre en planmæssig og økonomisk forsvarlig udbygning af byerne og beskyttelse af landskabet og det åbne land. Samtidig opnåedes herved en rationalisering og forenkling af bestemmelserne for bebyggelse i det åbne land.

Sommerhusområderne skal fastholdes til rekreative og fritidsmæssige formål og er derfor omfattet af regler, der sikrer at boligerne i disse områder som udgangspunkt kun må anvendes i sommerhalvåret og derudover til kortere ferieophold. Reglerne skal herigennem bl.a. også medvirke til, at der ikke opstår et uhensigtsmæssigt pres for at udlægge nye sommerhusområder.

Det nuværende forbud mod helårsbeboelse i sommerhusområder fremgår af planlovens § 40, og har i store træk haft den samme udformning siden 1977. Forbuddet blev indsat som en generel lovregulering i lov om sommerhuse og camping m.v., men blev i 1991 overført til planloven.

I planloven er det ligeledes bestemt, at der ikke kan udlægges nye sommerhusområder i kystnærhedszonen, ligesom eksisterende sommerhusområder skal fastholdes til ferieformål. I den forbindelse må dog bemærkes, at Folketinget ved lov om ændring af lov om planlægning af 9. juni 2004 besluttede, at der indenfor en

ramme af højst 8.000 og under nærmere vilkår kunne udpeges nye sommerhusgrunde.

Udover planlovens regler er sommerhusområdet i Danmark reguleret af den i EU traktatfæstede særregel »Sommerhusprotokollen«, der bestemmer, at det som udgangspunkt kun er danskere, der kan erhverve ferieboliger i Danmark uden tilladelse fra Justitsministeriet. Denne særregel, der fremgår af Erhvervsloven, suppleres udover af planloven, af sommerhuslovens regler om udlejning m.v. af ferieboliger.

2. STOP- OG AFVIKLINGSLOVEN

Ifølge Danmarks Statistik var der i 1998 i Danmark ca. 200.000 sommerhuse, hvoraf ca. 15.000 var registrerede som helårsbeboelse for i alt ca. 27.000 personer.

Folketinget fandt, idet antallet af ulovligt helårsbeboede sommerhuse i perioden fra 1993 til 1998 var steget voldsomt med over 100 %, at der var behov for at effektivisere kommunernes tilsyn med og håndhævelse af planlovens § 40 over for de ulovlige helårsbeboelser i sommerhuse.

Stoploven, der blev vedtaget ultimo 1998 (Lov nr. 1022 af 23. december 1998), bestemte at en kommune skal påbyde enhver borger, der ulovligt flytter ind og registreres i CPR i et sommerhus, inden 14 dage at fraflytte sommerhuset og dokumentere, at fraflytning er sket.

Loven indebærer samtidig en pligt for en kommune til efter udløbet af 14 dages-fristen at politianmelde borgeren, hvis ikke flyttepåbudet er efterkommet og dokumenteret.

Ud over politianmeldelsen er kommunen endvidere forpligtiget til at pålægge borgeren kommunale tvangsbøder, indtil flyttepåbudet er efterkommet.

Afviklingsloven blev vedtaget medio 1999 (Lov nr. 371 af 2. juni 1999). Kommunerne fik her mulighed for at meddele de borgere, der før stoplovens fremsættelse 21. oktober 1998 havde etableret ulovlig helårsbeboelse med CPR-registrering i et sommerhus, en afviklingsdispensation af op til 10 års længde (max. indtil 31. marts 2009).

Baggrunden for, at man i loven havde udformet denne mulighed for kommunerne til at meddele dispensation, var, at man ønskede at tage hensyn til de kommuner, der fuldt ud ønskede at bevare deres sommerhusområder som